

جوانان کمونیست

۱۴ دسامبر ۲۰۰۱

۲۳ آذر ۱۳۸۰

نشریه سازمان جوانان کمونیست

www.jawanan.org

جمعه‌ها منتشر میشود
سردبیر: ثریا شهابی

گفتگو با بهرام مدرسی

دبیر کمیته مرکزی سازمان جوانان کمونیست

ما در اروپا دو جنبه دارد از یکطرف جلب حمایت از جنبش جوانان در ایران و خواسته‌های این جنبش و از طرف دیگر طرح مباحثات کمونیسم کارگری در محل زندگی این واحدها، بهمین جهت ما مشغول سازمان دادن انتشار نشریات مختلف سازمان جوانان به زبانهای آلمانی، انگلیسی، دانمارکی و سوئدی هستیم. نکته دیگر در همین رابطه دخالت در مبارزات محل هستند. مبارزه علیه راسیسم و شرکت در مبارزات محل زندگی این کشورها ممکن است. کار

جوانان کمونیست: اخیرا سازمان جوانان پلنوم خود را برگزار کرد، مهمترین تصمیمات این پلنوم چه بود؟
بهرام مدرسی: در پلنوم اساسا روی دو میحت تاکید بیشتری شد. کار ما در اروپا و در ایران. در رابطه با کار ما در کشورهای اروپایی تاکید بر این بود که واحدهای سازمان جوانان کمونیست باید افکار عمومی محل زندگی خود را خطاب قرار دهند و این تنها با زبان محلی این کشورها ممکن است. کار

دست بدهند.

ساختن جامعه ای انسانی و برابر کار همین امروز است و ساختن آن کار همه ما! شرکت و سهیم بودن در تلاش این نسل از جوانان ایران برای خلاصی از حاکمیت اسلام، و شرکت در تلاش آنها برای ایجاد یک نظم و نسق انسانی، به هرکسی و از جمله من، انرژی و نشاط می بخشد. ما می توانیم با نوشتن برای جوانان کمونیست، با رساندن ایده های انسانی خود بگوش تعداد هرچه بیشتری از آزادیخواهان، با پخش و توزیع این نشریه، با کمک مالی به آن و با پیوستن به سازمان جوانان کمونیست و شرکت در فعالیت های آن، خود را برای دخالت در سرنوشت نسل جوان ایران آماده تر و قوی تر کنیم.

با جوانان کمونیست تماس بگیرید، آن را پخش و توزیع کنید، از نظر مالی آن را تقویت کنید. برای جوانان کمونیست بنویسید و ما را از نظرات و پیشنهادات خود مطلع کنید.

سخنی با خوانندگان

دخالت در سرنوشت خویش، بدلیل پویایی و جستجوگری، به سمت کمونیسم و سوسیالیسم رو میآورند. چرا که کمونیسم و سوسیالیسم عالی ترین شکل آزادی انسان را در ایده ها، عقاید و عمل هر روزه اش متبلور کرده است. چرا که کمونیسم و سوسیالیسم از همان واقعیت های موجود و زمینی، یعنی خواست بشر برای خوشبختی و تمایل انسان برای ساختن به یک دنیای بهتر مایه می گیرد. جوانان ایران امروز بهترین امکان برای دخالت در سرنوشت شان را در اختیار دارند. وجود سازمان جوانان کمونیست و حزب کمونیست کارگری ایران، آن ابزاری است که بسیاری از جوانان و آزادیخواهان در سراسر جهان از آن محرومند. جوانان ایران نباید فرصت استفاده از این ابزار را از

ثریا شهابی

«جوانان کمونیست» از این شماره به بعد، به سردبیری من منتشر می شود. جوانان کمونیست نشریه همه زنان، مردان، دختران و پسران جوانی است که برای رهایی از شر حکومت اسلامی و ساختن یک دنیای بهتر خود را شریک و سهیم می دانند.

سالها است که جوانان غالبا همه جای دنیا، و از جمله در ایران، طرفدار چپ، سوسیالیسم و کمونیست هستند. این بی دلیل نیست. اغلب جوانان تشنه آزادی، بخاطر اشتها و میل به پیشرفت و تغییر، بخاطر اشتها و میل به

جنبش دانشجویی روندهای واقعی

کدامند؟

سیاوش دانشور

۱۶ آذر فرصتی بود که بحث در مورد جنبش دانشجویی و موقعیت آن روی صحنه بیاید. حکومتی ها که دیگر نه بضاعت "وعده" را داشتند که در بازار ارزانترین نرخ را دارد، و نه دانشجویان برایشان تره خرد میکنند، بهانه ۱۶ آذر را وسیله ای برای تصفیه حسابهای جناحی خودشان کردند. اما نتوانستند وحشت و نگرانی شان را از آینده اوضاع دانشگاهها پنهان کنند. تلاش کردند در مطبوعات حکومتی چیزی بگویند و در جلسات برخی تشکلهای دست

به خاطر دهمین سالگرد

تشکیل حزب کمونیست کارگری ایران

ثریا شهابی

گذشته خود «توبه» کردند، سرآسیمه هرآنچه که نام و نشان کارگر و سوسیالیسم و کمونیسم بر خود داشت را از سازمانهایشان زدودند، نامشان را عوض کردند، پرچم هایشان را قایم کردند، خود را منحل کردند و کت بسته کمر به خدمت دمکراسی پوшالی غرب بستند، همزمان حزب ما تاسیس شد.

تولد حزب، در مقطع پایان جنگ سرد، نه محصول جانبی پیروزی غرب بود و نه فرآورده دست دوم سرشکستگی شرق. حزب نه محصول پیروزی مدل اقتصاد بازار آزاد بر مدل اقتصاد دولتی که محصول مقاومت جنبش

ادامه در صفحه ۳

رادیو انترناسیونال

۴۱ متر

۷۵۲۰ کیلو هرتز

۹ تا ۹:۲۵ شب

بوقت تهران

radio7520@yahoo.com

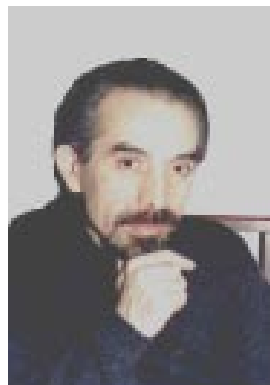
به دیگران اطلاع بدهید

تلفن:

0044 771 461 1099

اطلاعات و پیامگیر رادیو

0044 208 962 2707

ساز مانند انجمنهای اسلامی شرکت کنند و "تشریفاتی" را به هرحال بجا بیاورند. اما در همین اظهار نظرها و جلسات هم ناتوانی، بی خاصیت بودن، و

ادامه در صفحه ۳

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

به سازمان جوانان کمونیست کمک مالی کنید!

کار کمونیستی در دانشگاهها

بخش اول: جنبش دانشجویی، شرایط حاضر

بهرام مدرسی

جنبش دانشجویی

زندانی و اعدام شدند. ارژنگها در دانشکده هنرهای زیبا و ثریا ها در دانشکده فنی و امیرها و مجتبی ها در دانشگاه تهران رهبران دانشجویی بودند که بدست همین ها اعدام شدند. دانشگاه بیشتر از اینکه محل انجمن اسلامی و تحکیم وحدت باشد محل دفاتر چپها و کمونیستها بود. آنها را که زدند و کشتند جا برای بازی آقایان دگراندیش باز شد.

این که همین امروز روزنامه‌های اینان (همشهری و . . .) آمار میگیرند که چند درصد از دانشجویان "دینی" هستند، گویای غیر دینی و یا به زبان آدمیزاد ضد دینی بودن فضای دانشگاه است. جنبش دانشجویی و دانشگاه برای رژیم اسلامی همیشه محلی پر خطر بوده و هست. نماز جمعه‌شان را بی‌جهت در دانشگاه برگزار نمیکنند.

دانشگاه و جنبش دانشجویی هیچوقت اسلامی و مسلمان نبوده است. دانشگاهها همیشه محلی برای فکر کردن، کار فرهنگی و مبارزه برای آزادیهای سیاسی و اقتصادی بوده است و به این بیان دانشگاه همیشه محل چپها و کمونیستها بوده و هست. جنبش دانشجویی طی چهار سال

جنبش دانشجویی در ایران همیشه یکی از ارکان مبارزه علیه اختناق و استبداد بوده و هست. اینرا رژیم شاه تجربه کرد و رژیم اسلامی هم در حال تجربه آنست. به جنبش دانشجویی حاضر گذشته از مختصاتی که گفته شد باید ضد اسلامی و ضد دین بودن را هم اضافه کرد. اینرا هم رژیم اسلامی دارد تجربه میکند.

شروع جنبشی بنام جنبش دانشجویی در دوران حیات رژیم اسلامی بر خلاف آنچه که طبرزدی‌ها و سروش‌ها و اعوان و انصار دوم خردادی ها مدعی میشوند از آنجا شروع نشد که این جنابان چاقو و قمه را کنار گذاشتند و دگراندیش شدند، از هنگامی شروع نشد که جلائی پور تفنگش را کنار گذاشت و روزنامه‌نگار شد. جنبشی به‌نام جنبش دانشجویی درست علیه اینها وجود داشت و عمل میکرد، فعالین و سخنگویان خود را داشت که به دست همین آقایان نواندیش در جریان بخصوص انقلاب فرهنگیشان دستگیر،

گذشته برخلاف ادعای وابستگان به دوم خرداد نه تنها دوخردادی نشد بلکه علیه آن هم بود. درشرایطی که کسی اجازه برگزاری مجامع علنی را نداشت چه چیز بهتر از آن که از مجامع خود دولتی‌ها استفاده کرد. جنبش دانشجویی دو خردادی نبود و اینرا خودشان هم میدانند.

شکست پروژه دوم خرداد و تمام وابستگان به این جبهه در دانشگاهها از یکطرف و شرایط سیاسی متفاوت حاضر از طرف دیگر جنبش دانشجویی را مورد بازبینی مجدد خود قرار داده‌است. چیزی که خود مستقیماً به تحرک دانشجویان کمونیست در دانشگاهها ربط دارد. در این سلسله مقالات به همین خواهیم پرداخت.

شرایط حاضر

همانطور که در بالا گفته شد فاکتورهای متفاوتی بر کار ما دانشجویان کمونیست در این دوره ناظر هستند. با فرض گرفتن فاکتورهایی چون جنگ افغانستان، شرایط اقتصادی و اختلافات درون رژیم اسلامی اینجا به نکاتی میپردازیم که به نحوی مستقیم‌تر کار دانشجویان کمونیست در دانشگاهها را تحت تاثیر قرار می دهند:

- بی‌خاصیت شدن دوم خردادی ها در جنبش دانشجویی: همانطور که گفته شد اجتماعات این انجمنها و دفاتر برای مدتی امکانی بودند

که از آن برای اعلام نظراتمان میشد استفاده کرد. میشد در اجتماعات آنها شرکت کرد و آنرا به جایی برد که میخواهیم. امروز اما این شرایط عوض شده است و این به معنی امکانی دیگر و ظرفیتی دیگر برای تجمع و اعتراض است. تجمع و اعتراض جمعی که تعداد هرچه بیشتری از دانشجویان را در بر بگیرد. به این نکته در ادامه خواهیم پرداخت.

- کشیده شدن هرچه بیشتر مبارزه و اعتراض به خیابانها: اینرا در جریان اعتراضات مسابقات فوتبال و اعتصابات کارگری هر روزه در کل کشور میبینیم. این یعنی قرار دادن تریبون دانشگاهها در اختیار همه مردم معترض به اینهم در ادامه خواهیم پرداخت. اعتراضات صنفی که همین امروز هم در دانشگاههای مختلف وجود دارند و گستردگی آنها به نسبت سالهای گذشته: این به معنی میدانی دیگر برای مبارزات ما است.

این فاکتورها در کنار فاکتورهای دیگری که قطعاً میتوان به این لیست اضافه کرد، سیمای شرایطی را که ما در آن از کار کمونیستی در دانشگاهها صحبت میکنیم را رقم میزنند.

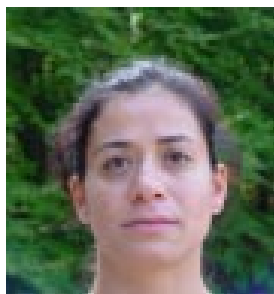
در بخش بعد ابتدا به آنچه که نباید کرد میپردازیم و در پایان به آنچه که وظایف ما را در این دوه رقم میزند خواهیم پرداخت.

چه می شود؟

از دانشگاه و محیط کاراخراج خواهند شد، بازداشت و زندانی خواهند شد، خوابگاه های آنها به آتش کشیده میشود، در خیابان شلاق میخورند و در آخر شکنجه و اعدام میشوند.

مقصر کیست ؟

مقصر جمهوری اسلامی ایران است که مردم بخصوص جوانان را، روزانه سرکوب میکند . مردم در ایران بخصوص جوانان در ایران حق تشکل و فعالیت آزاد ندارند. حق تشکیل سازمان های مستقل را ندارند. حق انتخاب لباس خود را ندارند. حق زندگی مشترک بدون ازدواج را ندارند حق شنیدن موسیقی دلخواه خود را ندارند. حق استخدام برابر را ندارند. حق انسان بودن با تمایلات و آرزوهای بزرگ را ندارند .

لیلا روشن ضمیر

کوشه ای از فعالیت های سازمان جوانان کمونیست

دانمارک:

شرکت در برنامه‌تلویزیونی ۸ قسمتی از کانال تلویزیونی کپنهاک: در این برنامه‌ها لیلا روشن ضمیر دبیر واحد سازمان جوانان کمونیست در رابطه با خواسته‌های جوانان کمونیست در ایران صحبت می کند. در این برنامه ها همچنین در مورد زندگی لیلا و عقاید او صحبت می شود.

انگلیس:

فرشاد پویا دبیر واحد سازمان جوانان کمونیست در انگلیس طی نامه‌ای به سازمانها، شخصیتها و احزاب مختلف خواسته است که از خواسته ها و مبارزات جوانان در ایران حمایت شود. بخش هایی از اطلاعیه فرشاد پویا را در میخوانید.

از سایت روزنه دیدن کنید!

در سایت روزنه میتوانید نشریات و اطلاعیه های سازمان های سیاسی، مقالات متعددی از شخصیت های سیاسی، اجتماعی و فرهنگی و گزیده ای از مطالب نشریات چاپ ایران را مطالعه کنید. از طریق سایت روزنه میتوانید به سایت کلیه احزاب و سازمان های اپوزیسیون، به رادیوهای فارسی زبان، و به نشریات چاپ ایران دسترسی پیدا کنید. مطالب، اطلاعیه ها و نظراتتان را برای روزنه بفرستید.

www.enazwor.moc
R.enazwo@ocohay.moc

پویا در افشا جمهوری اسلامی ایران اطلاعیه زیر را تهیه کرده است. این اطلاعیه مورد توجه زیادی قرار گرفته است و از این کمپین استقبال شده است. بخش هایی از ترجمه فارسی اطلاعیه را می خوانید.

سرنوشت گروه

7 Scub، اگر به ایران برود، چی است؟

فرشاد پویا

جلوی اجرای موسیقی آنها گرفته خواهد شد ؟دختران جوان گروه باید مقننه به سر کنند و لباسهای اسلامی بپوشند. حتما کارشان را از دست خواهند داد دیگر اجازه نخواهند داشت که دوست پسر یا دوست دختر داشته باشند. باید تا زمان ازدواج نزد خانواده شان بمانند. و اگر نمانند دختران گروه بخصوص، برای پیدا

جوانان کمونیست: گروه 7 Scub یک گروه موسیقی پاپ انگلیسی متشکل از ۷ نفر، ۳ پسر و ۴ دختر است. این گروه در میان جوانان در انگلستان طرفدارن زیادی دارد و برنامه های تلویزیونی شان در کانال بی بی سی پر بیننده است. فرشاد

مرگ بر جمهوری اسلامی ! زنده باد جمهوری سوسیالیستی !

به خاطر دهمین ۰۰۰

کمونیسی بود. جنبشی که هیچیک از دولت های بلوک شرق و انواع و اقسام سازمان های چپ رایج آن را نمایندگی نمی کردند. ما در سیاهی حمله سرمایه به هرآنچه که سمبل کمونیسم، و برابری و طبقه کارگر بود، پرچم جنبش کمونیسم کارگری را بلند کردیم و حزب ساختیم. ما در صحنه حمله بی محابای ایدئولوژیک، سیاسی و اجتماعی به ایده ها و آرمانهای انسانی، در فضای ترس و رعب و وحشتی که حاکمیت بالامنازع سرمایه به جهان وعده می داد، سازمان و حزبی با برنامه «یک دنیا بهتر» را ساختیم و گفتیم امید به یک زندگی بهتر نزد مردم و نزد طبقه کارگر زنده است. گفتیم آنچه که مرد و نابود شد، نه کمونیسم و مارکسیسم که نوع دیگری از خود سرمایه داری بود. گفتیم کمونیسم کارگری زنده است، هرچند که سخنگو و نماینده ای در قدرت و در بین سازمانها و احزاب چپی میدان دار اصلی صحنه سیاست، ندارد. ده سال پیش در اوج هیجانات ارتجاع سرمایه داری غرب و در فضای هیستری ضد کمونیستی، حزب کمونیست کارگری ایران متولد شد. گفتیم که کمونیسم ضعیف اما زنده است. در اعتراضات، در مقاومت و در امید و آرزوی های انسانی میلیاردها مردم جهان برای تغییر و برای یک زندگی بهتر، زنده است. گفتیم اگر کمونیسم ضعیف است، میل و اراده و آرزوی میلیونها مردم محروم جهان برای رهایی از یوغ سرمایه قوی است. کمونیسم کارگری، جنبش میلیارها مردم محروم جهان برای مقاومت و دخالت در سرنوشت شان و برای تغییر جهان موافق نیازهایشان، زنده و پویا بود. با سقوط بوک شرق، این جنبش تسلیم دمکراسی دروغین غرب نشد. حزب کمونیست کارگری ایران محصول مستقیم این جنبش و تنها نماینده و سخنگوی آن در برهوت ضد کمونیستی دوره پایان جنگ سرد بود!

پیروزی «غرب» بر «شرق» در سالهای اواخر دهه ۸۰ و اوایل دهه ۹۰ و برافراشته شدن پرچم «نظم نوین جهانی» این بار با حضور تنها یک ابرقدرت، به جهان رنگ سیاهی پاشید. دنیای سرمایه داری اعلام کرد که کمونیسم و مارکس موقوف! اعلام کرد که سوسیالیسم به تاریخ سپرده شد و شکست خورد! سرمایه

داری دولتی مغلوب سرمایه داری بازار آزاد شد، نام آن را شکست سوسیالیسم گذاشتند. خواست هایی چون: برابری، آزادی، جامعه بی طبقه، همبستگی، جهان وطنی و انترناسیونالیسم، حکومت محرومان، تامین اجتماعی همگانی، مسکن و بهداشت و آموزش و پرورش همگانی، برابری زن و مرد و در یک کلام همه آنچه که ارزشهای سوسیالیستی بود و در طول یک قرن از پیشرفت بشریت، در سراسر دنیای متمدن اعتبار داشت، به سخره گرفته شد. بجای آن قوم و قبیله و نژاد پرستی، شاه پرستی، مذهب و ملیت پرستی، زن ستیزی، بیگانه ستیزی، رقابت فردی، فقر و خرید و فروش و استثمار کودکان نرم و اخلاقیات طبیعی جوامع قلمداد شد. در چنین مقطعی حزب کمونیست کارگری ایران تشکیل شد. تشکیل این حزب در زمره «خلاف جریان» ترین اتفاقات در تاریخ تشکیل احزاب در دوران معاصر است.

امروز، ده سال پس از تشکیل حزب، اما نه دمکراسی دروغین غرب، موقعیت سابق را دارد و نه کمونیسم و حزب کمونیست کارگری ایران. همه دیدند که پایان جنگ سرد و پیروزی غرب چه ابعاد هولناکی از فقر، جنگ، محرومیت، آوارگی و عقب گرد را به جامعه بشری تحمیل کرد. تب ضد کمونیستی «دمکراسی» دروغین غرب کسی را نه در شرق و نه در غرب، از پای دریاورد. سرمایه داری و اقتصاد بازار آزاد، آنقدر بی اعتبار شد که «لعن و نفرین» ضد کمونیستی اش دیگر قدرت فریبکاری اش را از دست داد. کمونیسم دوباره در صحنه جدالهای سیاسی اعتبار یافت. یکی از وحشی ترین حکومت های معاصر، حکومت اسلامی در ایران، درحال فروپاشی است. آیا بعد از تجربه بلشویسم، کمونیسم یک بار دیگر و این بار در ایران شانس و فرصت به قدرت رسیدن را خواهد داشت؟ سئوالی است که در مورد موقعیت حزب کمونیست کارگری ایران طرح می شود. کمونیسم معتبر شد، اساسا به همت حزب کمونیست کارگری ایران، اعتباری به وسعت امکان به قدرت رسیدن یک حزب کمونیستی در جغرافیایی به بزرگی و مهمی ایران! اعتباری به عظمت امکان پیاده کردن «یک دنیای بهتر!» گرامی باد دهمین سالگرد تشکیل حزب کمونیست کارگری ایران

گفتگو با ۰۰۰

جزو فعالیت های ما هستند. تنها از این طریق است که میتوان وسیعترین حمایت ها را از جنبش جوانان در ایران جلب کرد. در رابطه با ایران پلنوم سیاستهای تائید را تایید کرد و در مورد راههای دخالت ما در جنبش جوانان بحث شد که یکی از نتایج آنرا در مباحثاتی که در نشریه جوانان کمونیست آمده است را می بینید. پلنوم بر ضرورت تقویت صف مبارزه کمونیستی در جنبش جوانان تاکید کرد. اینکه فعالین کمونیست در جنبش جوانان باید پرچم دار طرح شعارهای سراسری و واحد در اعتراضات روزمره باشند، اینکه باید راههای وصل شدن به سازمان جوانان را بیشتر از اینکه هست قابل دسترس کرد، و اینکه دوره آلترناتیوهای دوم خردادی و غیره گذشته است و دوره کار کمونیستی در جنبش جوانان است، همه از جمله مباحثی بودند که در پلنوم به آنها پرداخته شد. ما تلاش داریم در همین رابطه اگر امکانات مالی سازمان اجازه دهد، برنامه رادویی مان را به نیم ساعت در هفته برسانیم و دخالت بیشتری در مباحثات جاری در جنبش جوانان کنیم.

جوانان کمونیست: ارزیابی

جنبش دانشجویی ۰۰۰

مانع بودن خود در مقابل تمایلات و خواسته های واقعی دانشجویان را بروز دادند. در بیرون حکومت نیز، در اعتراضات خیابانی جوانان و دانشجویان، در میان دانشجویان ناراضی، در میان دانشجویان زندانی، در میان رادیکالها و سکولارها و کمونیستها، راجع به این روز و آینده جنبش دانشجویی بحث در جریان بود. اما این بحثها، به لطف اختناق اسلامی خاتمیون و دیگر شرکای نظام، نتوانستند انعکاس یابند. در نتیجه تصویری که از جنبش دانشجویی در این روز توسط حکومتها ارائه شد، تصویری یکجانبه، وارونه و دروغین است. جنبش دانشجویی روندی سیاسی تر و عمیق را از سر میگذرانند که کاملا در تقابل با تصویری است که اینها از جوانان و جنبش دانشجویی بدست میدهند.

از ۱۸ تیر تا امروز

مروری کوتاه به وقایع سیاسی سالهای گذشته در جنبش اعتراضی جوانان و جنبش دانشجویی خالی از فایده نیست. ۱۸ تیر و شش

تان از پیشروی های تاکنونی سازمان جوانان چی است و پیشروی های بیشتر را در گرو چه می دانید؟ در یک کلام افق پیشروی های بیشتر کدام است؟ بهرام مدرس: به نظر من آنچه که ما طی یکسال و چند ماه بدست آورده ایم در مقایسه با دیگرانی که سالها برای رسیدن به همین بیلان باید تلاش کنند، بسیار خوب و رضایت بخش است. ما طی این مدت سازمانی را درست کردیم که در بسیاری از کشورهای اروپایی واحدهای خود را دارد، در ایران ارتباطات وسیعی با فعالین خود دارد و یک نشریه و یک برنامه رادویی هفتگی دارد. این بخودی خود بیلان کار کمی نیست! ولی وقتی همین را با چیزی که ما باید به آن برسیم مقایسه میکنم برایم رضایت بخش نیست. ما فرصت زیادی نداریم. جمهوری اسلامی امروز یا فردا رفتنی است و صف کمونیستی ما در جنبش جوانان باید تا آن وقت چنان پرقدرت باشد که کل حرکت کمونیستی کارگری را برای ایجاد جامعه ای سوسیالیستی تقویت کند. جنبش جوانان قاعدتا همیشه رو به آینده داشته است و ما باید این آینده را با آلترناتیو سوسیالیستی گره بزنیم. این یعنی کار بیشتر، تمرکز بیشتر و تحرک

بیشتر. جوانان کمونیست: چرا جوانان باید به یک سازمان کمونیستی بپیوندند؟ بهرام مدرس: در سوال قبل به این اشاره کردم جنبش جوانان جنبشی است که قاعدتا همیشه رو به آینده داشته است. جوانی که تازه به زندگی فکر میکند کمتر در بند این است که پدر و مادر و عمه و دایی چطور زندگی و یا فکر میکنند، جوان معمولا نرملهای خانواده را زیر پا میگذارد و تصویرش از زندگی چیزی غیر از تصویر معمول در خانواده است. این از یکطرف و ازطرف دیگر فاکتور دولت عمل میکند. جوان ضد دولت و رژیم است مخالف نرملهای تحمیل شده به جامعه ازطرف دولت است. این خصوصیت در شرایط خفقتانی که جمهوری اسلامی ببار آورده است نه صد، که چند میلیون برابر میشود. جوان در ایران ضد مذهب است، آزادی و برابری کامل زن و مرد را میخواهد، مخالف فقر است، آزادی فعالیت سیاسی را میخواهد و همه اینها در کنار نرملهایی که هر روزه آنها را زیر پا میگذرانند، رنگی چپ به کل این خواستها میدهد. چپ جامعه ایران حزب کمونیست کارگری ایران است و جوانان جایشان در سازمان جوانان این حزب است!

توده ای سرنگونی جمهوری اسلامی بود. دانشجویان و مردم وحشیانه توسط رژیم اسلامی سرکوب شدند و بخون کشیده شدند. اما سایه و حقیقت سیاسی ۱۸ تیر سنگین تر از آن بود که رژیم بتواند انکارش کند و این واقعه مهر خود را بر اعتراضات بعدی مردم معترض در جامعه ایران کوبید. یک گام آنطرف تر، دو خرداد با فتح قله موعود مجلس و اعلام ناتوانی در مقابل «زهبر»، آنها در اوج قدرت، به پوچی موجودیت خویش و استراتژی «اصلاح رژیم» مهر تائید زد. برخلاف کسانی که فکر میکنند جنبش دانشجویی توسط دو خرداد قالب زده شد و در مرزهای حکومتی مهار شد، دو خردادها و جریانات رژیم در دانشگاهها، بیش از هر زمان دیگری بی آبرو و از نظر سیاسی ورشکست شدند. جنبش دانشجویی، بخشی از جنبش اعتراضی نسل جوان امروز و جنبش سکولاریستی و آزادیخواه مردم ایران علیه جمهوری اسلامی است. جریانات اسلامی رژیم و اعلام موجودیت جنبش

جنبش دانشجویی ۰۰۰

و رژیمی در دانشگاهها هیچوقت ربطی به جنبش دانشجویی نداشته اند و اتفاقاً روی دوش سرکوب خونین دانشجویان چپ و کمونیست توانستند در دانشگاهها مستقر شوند. از ۱۸ تیر تا امروز، جنبش سرنگونی و آزادخواهانه مردم ایران گامهای مهمی برداشته است. گوشه گوشه ایران صحنه اعتراض توده ای و نخواستن رژیم اسلامی

بوده است. بطور مشخص جنبش جوانان در مقیاس وسیعتر و اجتماعی تری در صحنه سیاست حضور یافت و هنوز رژیم از گنجی ضربه های اخیر جنبش جوانان در نیامده است. شاید جبهه های نبرد در ایندوره متفاوت بودند، اما پیشروی جنبش سرنگونی و آزادخواهانه جوانان و مردم دائمی بوده است. آنچه که در دانشگاه در دوره ای عملی نبوده است در خیابان ها

دانشجویان رضاییه علیه آپارتاید جنسی! عقب نشینی رژیم اسلامی!

دانشجویان دانشگاه رضاییه که از روزهای ۱۲ تا ۱۸ آذرماه در اعتراض به تبعید جنسی در اعتصاب بودند رژیم اسلامی را به عقب راندند و به خواستهای خود رسیدند.

خواستهای دانشجویان عبارت بودند از:

- لغو جداسازی دختران و پسران در سرویس دانشگاه
- لغو ممنوعیت کلاس موسیقی برای دختران
- پرداخت حقوق معوقه استادان و کارکنان دانشگاه
- برخورداری از امکانات بهداشتی و رفاهی

پس از اعتراضات جوانان در دوره مسابقات فوتبال، رژیم اسلامی تعرض دیگری را علیه دانشجویان سازمان داد. وزارت علوم و شورای فرهنگی طی ابلاغیه‌ای سرویسهای رفت و آمد دختران و پسران را جدا کرد و کلاسهای موسیقی برای دختران را ممنوع اعلام کرد. دانشجویان دانشگاه رضاییه در اعتراض به این ابلاغیه و برای رسیدن به خواستهای دیگر خود دست به اعتصاب زدند. رژیم اسلامی روز ۱۵ آذر به جمع اعتراضی این دانشجویان در مقابل فرمانداری شهر حمله کرد و تعدادی را دستگیر کرد. موج حمایت از اعتراضات این دانشجویان، تمام دانشگاه‌های کشور را فراگرفت. روز ۱۸ آذر هیأتی از طرف وزیر تحقیقات علوم و فن‌آوری در مذاکره با نمایندگان دانشجویان به خواستهای آنها گردن نهاد. این پیروزی را باید به دانشجویان این دانشگاه تبریک گفت.

این موفقیتی برای کل جنبش دانشجویی در ایران است. دانشگاه‌ها نه محل نماز جمعه و آپارتاید جنسی که محلی برای فعالیت سیاسی آزاد و برابری حقوق انسانها هستند. باید این مبارزات را ادامه داد. باید برای آزادی تمام دستگیرشدگان به میدان آمد.

سازمان جوانان کمونیست - ۲۱ آذر ۱۳۸۰

در شماره قبل بخش اول از مصاحبه با اعظم کم گویان و پروین کابل در مورد عشق، عرفان و انسان را خواندید. قسمت دوم مصاحبه را در شماره های آتی میخوانید

جوانان کمونیست

نشریه سازمان جوانان
حزب کمونیست کارگری ایران
سردبیر: ثریا شهابی

Tel: 001-416 434 1545
Fax: 001-781 735 8359
E-Mail: shahabi_99@yahoo.com
javanane-komunist@web.de

www.jawanan.org

Address: Jawanan
Postfach 6205 15
10795 Berlin/
Germany

اجرا شده است. متقابلاً از ۱۸ تیر تا امروز، تنش سیاسی جناحها حاد و حادث شده است و جنگ بقا حکومت در هر دوره، کل رژیم اسلامی را ضعیف تر از دور قبل بیرون آورده است. تلاشهای متعدد برای انسجام حکومت و برون رفت از بحران، به تشدید شکاف و تعمیق بحران حکومت اسلامی منجر شده است. موقعیت امروز رژیم و جریانات وابسته آن در دانشگاهها انعکاسی از موقعیت عمومی آن در جامعه است.

تزه‌های ورشکسته

دو خردادپها بدنبال کرنش در مقابل "رهبر" و گسترش اعتراضات دانشجویان و مردم، سیاست "آرامش فعال" را پیش گرفتند. "ما خشونت نمیکنیم" و "اصلاحات هزینه دارد" به فرمولهای جادویی تبدیل شد که قرار بود در مقابل کنترل پائین در بالا امتیاز بگیرد. این استراتژی طرح نشده شکست خورد و عبور از خاتمی را وسیعتر کرد. تا جایی که نمیتوانستند ناراضیاتی

دانشجویان و جوانان و مردم را در دوره دوم "انتخاب خاتمی" و شرکت نکردن مردم طرح نکنند. در خود نهادهای دانشجویی رژیمی مانند دفتر تحکیم وحدت و انجمنهای اسلامی شکاف افتاد و فشار نیروی اعتراضی دانشجویان این جریانات را بیش از پیش منزوی کرد. در این میان تز مشعشع دیگر حجاریان به بازار آمد. قرار شد دانشجویان دنبال "کار تئوریک" بروند، پایه های فکری "جنبش اصلاح طلبی" را کشف کنند و فعلاً دست از سر حکومت بردارند! اما برد فکری حجاریان در میان دانشجویان به اندازه و حتی کمتر از تعداد قلیل کسانی بود که پای سخنرانیش آمدند. دانشجویان دیدند که دو خردادپها تسلیم شدند و مرتباً مشغول بند و بست هستند. اما توقع اینکه

دانشجویان دنبال اینها بروند و کرامات جدید شیخ سعید را اجرا کنند دیگر زیادی بیجا بود. دانشجویان و جوانان همراه با دیگر بخشهای مردم معترض ایران راه مستقل خودشان را رفتند. امروز در ۱۶ آذر اینها هنوز در باره موهومات بریاد رفته سخن میگویند و پیشنهاد استعفاى دسته جمعی خودشان را طرح میکنند. این وضعیت رقت آور دو خرداد است. کسی هم نیست که دستشان را بگیرد و منصرفشان کند! حتی توجهی هم جلب نمیکند. جناح دیگر که همیشه با زبان چماق اسلامی و ترور حرف زده است و تمام تلاش اش در دو دهه گذشته ساکت کردن و مطیع کردن دانشگاهها و دانشجویان به نفع سیاستهای ارتجاعی خود بوده است، امروز نگران "غیر سیاسی"؟! شدن دانشگاهها و دانشجویان شده است! این ژست توخالی، اگر از یک سو مخاطبش طرف مقابل و تصفیه حساب سیاسی با جناح دیگر است، از

ادامه مطلب را در شماره‌های بعد می خوانید

اطلاعیه مطبوعاتی ۵ سومین کنفرانس مدوسا نه روسری نه توستری

جنبش برابری طلبی زنان در ایران از ۱۳۵۷

مدوسا سومین کنفرانس خود را در لس آنجلس، آمریکا در تاریخ ۱۹ و ۲۰ ژانویه ۲۰۰۲ برگزار میکند. جنبش برابری طلبی زنان از انقلاب ۵۷ وارد دوره نوینی شد و دچار تحولات بسیار عمیقی گردید. در کنفرانس سوم مدوسا این جنبش، تحولاتی که از سرگذرانده، و آینده آن از زوایای مختلف مورد تحلیل و بررسی قرار میگیرد. سخنرانان:

شهره آغداشلو، مینا احدی، مهناز افخمی، الهه امانی، هما سرشار، نهضت فزودی، اعظم کم گویان، آذر ماجدی، آذر نفیسی، پرتو نوری علاء محل کنفرانس: دانشگاه یوسی ال ا علاقمندان شرکت در کنفرانس میتوانند از طریق زیر با ما تماس بگیرند.

تلفن: ۱۷ ۵۰ ۵۳۳ ۷۷۶ ۴۴+

فکس: ۸۵ ۸۳ ۱۳۵ ۸۷۰ ۴۴+

تلفن-فکس: ۸۹۷۱ ۳۱۴ (۹۱۶) آمریکا

moc.oohay@idejamraza

تلفنهای تماس با دبیران سازمان جوانان کمونیست:

0045	28 15 94 06	لیلا ضمیر نژاد	دانمارک:
0044	776 110 66 83	فرشاد پویا	انگلستان:
0049	163 26 93 033	نه‌به‌ز احمدزاده	آلمان:
0046	70 48 68 64 7	مریم طاهری	سوئد:
0049	174 944 0201	بهرام مدرسی	دبیر کمیته مرکزی:
www.haftegi.com	www.rowzane.com	ازاین سایت ها دیدن کنید:	
www.wpiran.org	www.hambastegi.org		
www.wpibriefing.com	www.medusa2000.com		

به سازمان جوانان کمونیست پیوندید!